

Lovens § 2, Stykke 3 — at paabyde Desinfektioner, gaar Lovforlagets § 23 ud paa tillige at bemhyndige dem til at forbyde Bortførelsen af Mælkt fra Mejerier og Mælkehandler i smittede Ejendomme (jfr. § 18), at paase, at skolepligtige Børn fra smittede Huse ikke føge Skole, førend Smittefaren er fjernet (jfr. § 19), samtidt paabyde Skolers Udtning og forbyde offentlige Forlystelser og Ligsølger (jfr. § 21). Udvælget finder intet at indvende mod, at Lovforlagets § 18 (med den af Udvælget foreslaede Tilføjelse) ogsaa bringes til Anwendung udenfor offentlig Behandling. Derimod stønner man ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at bestemme, at Skoler skulle kunne lukkes og Forlystelser og Ligsølger forbudtes udenfor saadan Behandling. I Stedet for Henvisningen til § 19 foreslaas man derhos, at det for visse bestemte Sygdommes Vedkommende i Almindelighed forbudtes Børn fra angrebne Husstande at gaa i Skole, saa længe Smittefare er til Stede (se Endringsforslag 18).

Med Hensyn til den ved et lagts fri Behandling foreslaas det i § 26, Stykke 2, at de Udgifter ved Sygebehandlingen, hvorfra Statskassen har at udrede ^{3/4}, fastslaaas til et bestemt Beløb pr. Sygedag, nemlig til 1 Kr. 85 Ø. udenfor København og 2 Kr. 35 Ø. i København. At der gives en saadan fast Norm for Statstilskuddet, formenes at være hensigtsmæssigt, men tror Udvælget at burde anbefale, at de foreslaade Beløb forandres til henholdsvis 2 Kr. og 2 Kr. 50 Ø. pr. Sygedag.

Et Mindretal (Caspersen og Mortensen) stiller et Endringsforslag (Nr. 4) om Opførelsen af Lighuse i Øsset af 3 Åar paa alle Landsbykirkegaarde. Forslagsstillerne tror, at denne Foranstaltning vil have en meget stor Betydning i sanitær Henseende i Almindelighed og især lige over for Småkaarsfolk paa Landet, hvor Beboelseslejligheden ofte er saa indskrænket, at Beboerne maa førdes i samme Stue, hvor et Lig henggger. Et Døden nu fremkaldt af smitsom Sygdom, og der efter Døden udviller sig Udvælgernes Betænkninger.

Smittoffer, kan en Udbredelse af Sygdommen let finde Sted. Det maa ogsaa anses for heldigt, at slige Lighuse alt ere til Stede i paakkommende Tilsætelse, naar en af de i § 2, første Stykke, nævnte smitsomme Sygdomme skulle udbrude, eller naar de i § 2, andet Stykke, under offentlig Behandling stillede Sygdomme skulle optredে paa en scerdeles ondartet Maade, og hvor saa efter Lovforlagets § 4 isoleret beliggende Skoler til Hensættelse af Lig skulle tilvejebringes. Foruden som god sanitær Foranstaltning anser Mindretallet ogsaa den foreslaade Endring at have en stor human og økonomisk Betydning. At paalægge Kirkejerne Opsætelsen af disse Lighuse kan formentlig ikke anses for ubilligt, da saadanne Huse dog maa siges at staа i noje Forbindelse med Kirken og Kirkegaarden.

Udvælgets Fler tal maa fraraade Vedtagelsen af formeldte Endringsforslag. Det er ubestrideligt, at Endringen falder udenfor Lovforlagets Ramme. Dette sidste gaar ud paa at give Bestemmelser om, hvilke Foranstaltninger der, naar smitsomme Sygdom stiftælde forekomme, kunne træffes til Bekæmpelse af Sygdommen, derunder Tilvejebringelse af midlertidige Lighuse. Endringsforslaget gaar langt videre, idet det paabyder en almindelig sanitær Foranstaltning, der vilde have sin berettigede Plads i et almindelig Sundhedslov, men ikke hører mere hjemme i det foreslagte Lovforslag end andre sanitære Forholdsregler, som tillige kunne have deres Betydning overfor epidemiske Sygdomme. Medens twende Medlemmer af Fleretallet vel ikke finde, at den nys opførte Betragtning i og for sig afgørende vilde være til Hinder for det denne Lov at optage et almindeligt Baabud om, at der overalt vilde være at tilvejebringe Lighuse, samstemmer hele Fleretallet i, at det — blandt andet af økonomiske Hensyn — vilde være meget onførtigt, om det ny Lov kunde blive vedtagen i indeværende Rigsdagsamling, men at dette formentlig ikke vil lykkes, naar man skal behandle Spørgsmålet om